

et fanū succendit igni cū omibz qui erāt in ipō. Et oppressa est charnān: et non potuit sustine contra faciē iude. Et congregauit iudas uniuersos israhelicas qui erant in galaditide a mīmo vsqz ad maymū. et uros eoz et natos. et gēntiū magnū valde: ut uerent in tēā iude. Et uenerunt vsqz ephron. Et hec ciuitas magna ī mgsu posita munita valde: et non erat declinaē ab ea extra ul' sinistra: sed p mediā iter erat. Et induserūt se qui erant in ciuitate: et obstruxerūt portas lapidibz. Et misit ad eos iudas uerbis pacificis dicens. Transcam⁹ p tēā urām. ut ea mus in tēā nrām: et nemo uob' nocēbit: tantū pedibz trāsibim⁹. Et nolebant eis apur. Et pcepit iudas predicāē in castris: ut applicarent unusquisqz in quo erat loco. Et applicuerūt se uiri uirtutis: et oppugnauit ciuitatem illam tota die. et tota nocte: et tradita ē ciuitas ī manū eius. Et pemerūt oēm masculū in ore glady: et emdicauit eam. Et accepit spolia eius: et trāsijt p totā ciuitatem sup interuos. Et trāsgressi sunt iordanem in campo magno contra faciē bethsan. Et erat iudas congregans extremos: et exhortabatur pplm p totam uia. donec uenerunt in tēā iuda. Et ascenderūt in montē syon cū leticia et gaudio: et obtulerūt holocausta qd' neō ex eis ceidisset donec reuenterentur in pace. Et in diebus quibz erat iudas machabeus et ionathas in tēā galaad. et symon frater eius in galilea contra faciē ptolomaidis: audiuit ioseph⁹ zacharie filius et azarias pncps utrius. res bene gestas. et prelia que facta sūt: et dixit. facta⁹ et ipi nobis nomē: et eam⁹ pugnare aduersum gentes que in circuitu nrō sūt. Et pcepit hys q' erant in exercitu suo: et abierūt iāniām. Et exiuit gorgias de ciuitate. et uiri eius obuiā illis in pugna: et fugati sūt iosephus et azarias vsqz ad fines iude. Et ceciderunt illa die de pplō isrl' ad duo milia uiri. Et facta ē fuga magna in pplō: qz nō audierūt iudā et frēs eius: existimantes se fortiter facturos. Ipi autē nō erant de semine uiroz illoz: p quos facta est in isrl'. Et uiri iuda magnificati sūt valde in aspectu oīs isrl': et gentiū oīm ubi audiebat nomē eoz: et cōueniētiā eos fausta acclamantes. Et exiuit iudas et frēs eius: et expugnabāt filios esau in terra que ad austrū est. Et percussit chebron et filias ei⁹: et muros eius. et turres succendit in circuitu. Et mouit castra ut iret in tēā alienigenaz: et pambulabat samariā. In illa die ceciderūt sacrotos in bello dū uolūt fortiter facere: dū sine cōsilio erant ī preliū. Et declinauit iudas in azotū in terrā alienigenaz: et uidit aras eoz:

et spolia deoz suoz succendit igni. Et cepit spolia ciuitati: et reuers⁹ ē ī tēā iuda. **vi.**
Et rex antiochus pambulauit superiores regiones. Et audiuit esse ciuitatē elimaidē in pside nobilissimā et copiosā in argēto et auro. templū qz in ea locuples valde: et illic uelamīa aurea. et lorice et scuta que reliquit alexander philippi rex macedo. qui regnauit p̄m⁹ ī grecia. Et uenit et quēbat ciuitatem cape et p̄dari eā et nō potuit: qm̄ innotuit sermo hys q' erant in ciuitate: et insurrexerūt in plū. Et fugit inde. et abiit cū tristitia magna: et reuers⁹ ē babilomam. Et uenit qui nūciaret ei in pside. qz fugata sūt castra que erant in tēā iuda. et qz abiit lissias cū uirtute foris in p̄mis et fugatus ē a faciē iudeoz: et tuauerūt armis et uiribz. et spolijs mltis q' reperūt in castris que exiderūt: et qz diruerūt abhoiātionē quā edificauerat sup altare qd' erat in iherl'. et sacrificatiōē sicut p̄us arāderūt muros excelsis: sed et bethsuram ciuitatē suā. Et factū ē ut audiuit rex sermones istos: expauit et motus ē valde. Et decidit in lectū et madit in languorē p̄ tristitia: qz non est factū sicut cogitabat. Et erat illic dies mltos: qz renouata ē in eō tristitia magna. Et arbitrat⁹ est se mori. Et uocauit oēs amicos suos: et dixit illis. recessit sop̄mus ab oculis meis: et coradi et corru corde p̄ sollicitudine: et duri in corde meo. In quātam tribulatiōē deueni. et in quos fluct⁹ tristitię in qua nūc sū: qz iocūduz erā et dilaīs in p̄tate mea. Nūc uero remissor maloz q' feci in iherlm. unde abstuli oīa spolia argētea et aurea que erant in ea: et misi auferri habitātes iudeam sine causa. Cognoui ergo qz p̄terea tuenerit me mala ista: et ecce pereō tristitia magna in tēā aliena. Et uocauit philippū unū de amicis suis. et p̄posuit eū sup uniuersū regnū suū: et dedit ei dyadema et stolā suam et anulū: ut adduceret antiochū filiū suū et nutret eū. et regnaret. Et mortuus est illic antioch⁹ rex: anno centesim⁹ quadagesim⁹ nono. Et cognouit lissias qm̄ mortuus ē rex: et constituit regnare antiochū filiū eius que nūtriuit adolescentem. et uocauit nomē ei⁹ euapator. Et hys qui erant in arce p̄duserāt isrl' ī circuitu scōz. et querebant eis mala semp ad firmamētū gentiū. Et cogitauit iudas disp̄dere eos: et cōuocauit uniuersū pplm ut obsiderent eos anno centesimo quinquagesimo. Et fecerūt balistas et machinas. Et exierūt quidam ex eis qui obsidebāt: et aduēxerūt se illis aliqui ex ipis isrl': et abierūt ad regē et dixerūt. Quousqz nō facias iudiciū: et uindictas frēs nrōs: Nos tēuam⁹ seruire patri tuo. et ambulare in preceptis ei⁹: et obsequi edictis eius. Et filij ppli nrī p̄ter hoc abalienabāt

Et circum erit fil:
et obsederūt
eos

se a nobis? et quicquid inueniebantur ex nobis interficiebantur: et hereditaria nra diripiebant. Et non ad nos tantum extendit manu: sed in omnes fines nostros. Et ecce applicuerunt hodie ad artem in iherusalem occupare eam: et munitionem in bethsuram muniti. Et nisi preuenieris eos velocius, maiora quam hec facient: nec poteris obtinere eos. Et intus est rex ut audiuit: et uocauit omnes amicos suos, et principes exercitus sui, et eos qui super equites erant. Sed et de regibus alijs et de insulis et maritimus uenerunt ad eum: exercitus aduersus. Et erat numerus exercitus centum milia peditum, et viginti milia equitum: et elephanti triginta duo ducti ad pilum. Et uenerunt per ydumeam et applicuerunt ad bethsuram: et pugnauerunt dies multos. Et fecerunt machinas. Et exierunt et succenderunt eas ignem: et pugnauerunt uiriliter. Et recessit iudas ab arte: et ad mouit castra ad bethzacharam contra castra regis. Et surrexit ante lucem: et conuocauit exercitus impetum contra uiam bethzacharam. Et pauperunt se exercitus in prelium, et tubis ceperunt: et elephantes ostenderunt sanguinem uie et mori, ad atuentes eos in pilum. Et diuiserunt bestias per legiones. Et ascenderunt singulis elephantis mille uiri in loricas cithenanas: et galee egee in capitibus eorum: et quingenti equites ordinati uincuntur bestie electi erant. Hic ante tempus ubi quicquid erat bestia ibi erant: et quicquid ibat ibat: et non discedebant ab ea. Sed et turres lignee super eos firme pregentes super singulas bestias: et super eas machine. Et super singulas uiri uirtutis triginta duo, qui pugnabant desuper: et intus magister bestie. Et residuum exercitus hinc et inde statuit in duas partes tubis exercitum mouere: et purgare spatium in legionibus eius. Et ut refluxit sol in dipeos aureos et eros: et resplenderunt montes ab eis: resplenderunt sicut lapides ignis. Et distincta est pars exercitus regis per montes excellos, et alij per loca humilia: et ibant caute et ordinate. Et commouebant omnes inhabitantes: a uoce multitudinis eorum, et incessu eorum et collisione armorum. Erat enim exercitus magnus ualde et fortis. Et appropinquauit iudas et exercitus eius in prelium: et ceciderunt de exercitu regis sexcenti uiri. Et uidit eleazar filius sauui unam de bestiis loricata loricas regis: et erat eminentes super ceteras bestias: et uisus est ei quod in ea esset rex. Et dedit se ut liberaret populum suum: et acquireret sibi nomen eternum. Et accurrat ad eam audacter in medium legionis interficiens a dextris et a sinistris: et cadebant ab eo hinc et illuc. Et iuit sub pedes elephanti, et supposuit ei et occidit eum. Et cecidit in terram super ipsum: et mortuus est illic. Et uidentes uirtutem regis, et impetum exercitus eius: diuerterunt ab eis. Castra autem regis ascenderunt contra eos in iherusalem.

Et applicuit castra regis ad iudeam et montem syon: et fecit pacem cum hijs qui erant in bethsuram. Et exierunt de ciuitate: quia non erant eis ibi alimentata condusis: quia sabbata erant tunc. Et apprehendit rex bethsuram: et constituit illic custodiam seruare eam. Et conuertit castra ad locum sanctificationis omnes dies multos. Et statuit illic balistas et machinas, et ignis iacula, et tormenta ad lapides iactandos: et spicula et scorpios ad mittendas sagittas et fundibula. Fecerunt autem et ipsi machinas aduersus machinas eorum: et pugnauerunt dies multos. Erat autem non erant in ciuitate eo quod septimum annis esset: et qui remanserunt in iudea de gentibus, consumperant reliquias eorum, que repositae fuerant. Et remaserunt in sanctis uiri pauci: quoniam obtinuerant eos fame: et dispersi sunt unusquisque in locum suum. Et audiuit lissias quod philippus quem constituit rex antiochus tunc adhuc uideret ut nutret antiochum filium suum et regnaret reuersus esset a perside et media, et exercitus qui abierat tunc ipse: et quia querit suscipere regnum negotia: festinauit ire et dicere ad regem et ducere exercitus. Defecit enim cotidie, et esca nobis modica est, et locum quem obsidemus munitus est: et maeruit nobis ordinare de regno. Nunc itaque demum dexteras hominibus istis, et faciamus tunc illis pacem, et tunc omni genti eorum: et constituamus illis ut ambulent in legitimis suis sicut prius. Propter legitima enim ipsorum que desperamus irati sunt: et fecerunt omnia hec. Et placuit sermo in conspectu regis et principum: et misit ad eos pacem facere: et receperunt illam. Et iurauit illis rex et principes: et exierunt de munitione. Et intrauit rex montem syon et uidit munitionem loci: et cepit tacite iuramentum quod iurauit. Et mandauit destruere murum in gyro: et discessit festinatus. Et reuersus est antiochiam, et inuenit philippum dominantem ciuitati: et pugnauit aduersus eum: et occupauit ciuitatem. **vij.**

Anno centesimo quinquagesimo primo erit demetrius seleua filius, ab urbe roma: et ascendit cum paucis uiris in ciuitatem maritimam: et regnauit illic. Et factum est ut ingressus est in domum regni patris suorum, comprehendit exercitus antiochum et lissiam: ut adduceret eos ad eum. Et res ei innotuit: et ait, Nolite michi ostendere faciem horum. Et occidit eos exercitus. Et sedit demetrius super sedem regni sui. Et uenerunt ad eum uiri iuui et ipsi ex israel, et alchimus dux eorum qui uolebat fieri sacerdos: et acceperunt populum apud regem dicentes, Perdidit iudas et fratres eius amicos tuos: et nos dispendit de terra nostra. Nunc ergo mitte uirum cui credis, ut eat et videat exterminium omnem, quod fecit nobis et regionibus regis: et puniat omnes amicos eius.

ois plius israhel planctu magno. Et lugebat dies multos: et dixerunt. Quis cecidit potens. qui saluum faciebat israhel? Et cetera uerba iude et bellorum et virtutum quas fecit. et magnitudinis eius non sunt descripta: multa enim erant valde. Et factum est post obitum iude. emerferunt iniqui in omnibus finibus israhel: et exorti sunt omnes qui opabantur iniquitatem. In diebus illis facta est fames magna valde: et tradidit se bachidi omnis regio eorum annis septem. Et elegit bachides ipsos viros. et constituit eos dominos regionis: et exquirebant et perscrutabantur amicos iude. et adducebant eos ad bachidem: et vindicabat in illos. et illudebat. Et facta est tribulatio magna in israhel: qualis non fuit ex qua die non est visus propheta in israhel. Et congregati sunt omnes amici iude: et dixerunt ionathe. Et quo frater tuus iudas defunctus est: vir filius eius non est qui exeat contra inimicos. bachide. et eos qui inimici sunt gentis nostre. Nunc itaque te eligimus hodie pro eo nobis esse principem et ducem: ad bellandum bellum nostrum. Et suscepit ionathas tempore illo principatum: et surrexit loco iude fratris sui. Et cognouit bachides: et querebat occidere eum. Et cognouit ionathas et symon fratrem eius. et omnes qui cum eo erant: et fugerunt in desertum thecuc: et confederunt ad aquam lacus asphar. Et cognouit bachides: et die sabbatorum venit ipse et omnis exercitus eius trans iordanem. Et misit fratrem suum ducem populi: et rogauit nabuchecos amicos suos. ut commendaret illis apparatusum suum qui erant copiosus. Et exierunt filii iambri et madibas et comprehenderunt iohannem. et omnia que habebat: et abierunt habentes ea. Post hec verba renuntiatus est ionathe et symoni fratri eius. quia filii iambri faciunt nuptias magnas: et ducunt sponsam ex madaaba. filiam unius de magnis principibus thanaa cum ambitione magna. Et recordati sunt sanguis iohannis fratris sui: et ascenderunt et absconderunt se sub tegumento montis. Et leuauerunt oculos suos et viderunt: et ecce tumultus et apparatus militum: et sponsa processit et amica eius. et fratres eius obuiam illis cum tympanis et musicis et armis militum. Et surrexerunt ad eos cum insidiis. et occiderunt eos: et ceciderunt multi vulnerati: et residui fugerunt in montem. Et acceperunt omnia spolia eorum. Et duxerunt nuptias in luctum: et vox musicorum ipsorum in lamentum. Et vindicauerunt vindictam sanguinis fratris sui: et reversi sunt ad ripam iordanis. Et audiuit bachides: et venit die sabbatorum usque ad oram iordanis in virtute militum. Et dixit ad suos ionathas. Surgamus: et pugnemus contra inimicos nostros. Non est enim hodie: sicut heri et midius tertius. Ecce enim bellum ex adverso:

aqua vero iordanis hinc et inde. et ripes et paludes et saltus: et non est locus diuertendi. Nunc ergo clamate in celum: ut liberemini de manu inimicorum vestrorum. Et commissum est bellum. Et exarduit ionathas manum suam percutere bachidem: et diuitit ab eo retro. Et desiluit ionathas et qui cum eo erant in iordanem: et trans nauerunt ad eos iordanem. Et ceciderunt de parte bachidis die illa mille viri. Et reversi sunt apertim. Et edificauerunt ciuitates munitas in iudea: munitionem que erat in iherico et in amaum et in betheron et bethel et thanathan et farn et topo. muros extelsis et portis et seris. Et posuit custodiam in eis: ut inuicias exercerent in israhel. Et inuinit ciuitatem bethsuram et gazera et arce: et posuit in eis auxilia et apparatusum armorum. Et accepit filios principum regionis obsides: et posuit eos in arce in iherico in custodia. Et anno centesimo quinquagesimo tercio. mense secundo. precepit alchimus destruere muros domus sancte memoris. et destruere opera prophetarum: et cepit destruere. In tempore illo percussus est alchimus. et impedita sunt opera illius: et obclusi sunt os eius. et dissolutus est palus: nec ultra loqui potuit verbum. et mandauit de domo sua. Et mortuus est alchimus in tempore illo cum tormento magno. Et vidit bachides quoniam mortuus est alchimus. et reuersus est ad regem: et siluit terra annis duobus. Et cogitauerunt omnes iniqui dicentes. Ecce ionathas et qui cum eo sunt in silentio habitant confidentes. Nunc ergo adducamus bachidem: et comprehendet eos omnes in una nocte. Et abierunt: et consilium ei dederunt. Et surrexit ut veniret cum exercitu multo. Et misit epistolas sociis suis occulte qui erant in iudea: ut comprehenderent ionathan et eos qui cum eo erant. Sed non potuerunt: quia innotuit eis consilium eorum. Et apprehendit de viris regionis qui principes erant milicie quinquaginta viros: et occidit eos. Et recessit ionathas et symon et qui cum eo erant in bethbessi que est in deserto: et extruxerunt murum eius: et firmauerunt eam. Et agnouit bachides et congregauit uniuersam multitudinem suam. et hijs qui de iuda erat denunciauerunt. Et venit et castra posuit desuper a bethbessi. et oppugnauit eam multis diebus: et fecit machinas. Et reliquit ionathas symonem fratrem suum in ciuitate: et exiit in regionem. Et venit cum numero: et percussit odarem et fratres eius. et filios phaseron in tabernaculo ipsorum: et cepit cedere et auertere in virtutibus. Symon vero et qui cum ipso erant exierunt de ciuitate: et succederunt machinas. Et pugnaverunt contra bachidem: et contritus est ab eis. Et afflixerunt eum valde: quoniam consilium eius et congressus eius erat inanis. Et iuratus contra viros iniquos qui consilium ei dederant ut veniret in regionem ipsorum: multos ex eis occidit. Ipse autem cogitauit cum reliquis abire in regionem suam. Et cog-

nouit ionathas: et misit ad eos legatos copone
 ai ipso pacem. et reddere ei captiuitate. Et libere
 accepit. Et fecit scdm vba eius: et iurauit nihil
 se ei facere mali oibus diebus vite eius. Et reddidit
 ei captiuitate. qua p̄us erat predatus de terra iuda.
 Et reuersus abiit in terram suam: et non apposuit a
 plus venire in fines eius: et cessauit gladius ex is
 rahel. Et habitauit ionathas in machmas. Et ce
 pit ionathas ibi iudicare populum: et ex terminauit

Impios ex israhel X.

Et anno centesimo sexagesimo. ascendit alex
 ander antiochi filius. qui cognouitatus est nobil
 et occupauit ptolomaidam. Et receperunt eum:
 et regnauit illic. Et audiuit demetrius rex. et
 congregauit exercitum valde copiosum: et erunt ob
 uiam illi in plui. Et misit demetrius ad ionatha
 eplam verbis pacificis: ut magnificaret eum. Dixit
 enim. Anticipem pacem facere cum eo: p̄us faciat
 cum alexandro aduersum nos. Recordabitur ei omniu
 malorum que fecimus ei: et in fruem eius et in gentem
 eius. Et dedit ei potestate congregandi exercitum. et fab
 ricare arma. et esse ipsum socium eius: et obsides que erant
 in arce iussit tradi ei. Et venit ionathas in iherusalem:
 et legit eplam in auditu omniu populi et eorum qui in arce
 erant. Et timuerunt timore magno: quoniam audie
 runt quod dedit ei rex potestate congregandi exercitum.
 Et traditi sunt ionathe obsides: et reddidit eos pa
 rentibus suis. Et habitauit ionathas in iherusalem: et ce
 pit edificare et inuolare ciuitatem. Et dixit fac
 entibus opera: ut extruerent muros et montem syon
 in circuitu lapidibus quadratis ad munitionem.
 Et ita fecerunt. Et fugerunt alienigenae qui erant
 in munitionibus quas edificauerat bachides:
 et reliquit unusquisque locum suum: et abiit in terram
 suam. Tantum in bethsura remanserunt aliqui ex his
 qui reliquerant legem et precepta dei. Erat enim
 hec eis ad refugium. Et audiuit alexander rex p
 missa. que promissit demetrius ionathe: et nar
 rauerunt ei proelia et virtutes quas ipse fecit et
 freres eius. et labores quos laborauerunt: et ait.
 Numquid inueniemus aliquem virum talem? Et nunc
 faciemus eum amicum et socium nostrum. Et scripsit episto
 lam et misit ei: scdm hec vba dicens. Rex alexan
 der frater ionathe salutem. Audiuimus de te: quod vir po
 tens viribus et aptus es. ut sis amicus noster. Et
 nunc constituimus te hodie summum sacerdotem gentis
 tue: et ut amicus voceris regis. Et misit ei pur
 puram et coronam auream: et que nostra sunt sentias
 nobiscum: et conserues amicitias ad nos. Et indu
 it se ionathas stolam sanctam. septimo mense anno re
 gesimo sexagesimo in die solempni scenophemie. Co
 gregauit exercitum: et fecit arma copiosa. Et audi
 uit demetrius vba ista. et contristatus est nimis: et

ait. Quid hoc fecimus? quod pericupauit nos alex
 ander apprehendere amicitiam iudeorum ad mun
 men sui? Scribam et ego illi verba deprecatoria.
 et dignitates et dona: ut sit meus in adiuto
 rum. Et scripsit ei in hec vba. Rex demetrius.
 genti iudeorum salutem. Quoniam seruastis ad nos pre
 tium et mansistis in amicitia nostra. et non accessis
 tis ad inimicos nostros: audiuimus et gauisi sumus
 in conspectu uestrum adhuc conseruare ad nos fidem: et re
 tribuemus vobis bona pro his que fecistis no
 bis. Et remittemus vobis prestationes multas:
 et dabimus vobis donationes. Et nunc absoluo
 uos et omnes iudeos a tributis: et pretia salis in
 dulgeo. et conas remitto: et terras semis. et di
 midiam partem fructus ligni. quod est portationis mee
 relinquo vobis ex hodierno die et deinceps: ne acci
 piatur a terra iuda. et a tribus ciuitatibus que addite
 sunt illi ex samaria et galilea et hodierna die. et
 in totum tempus. Et iherusalem sit sancta et libera cum finibus
 suis: et decime et tributa ipsius sint. Remitto eti
 am potestatem aras que est in iherusalem. et de ea sumo
 sacerdotem: ut constituat in ea viros quoscumque ipse
 elegerit qui custodiant eam. Et omnes ciuitates iudeorum que
 captiuae sunt a terra iuda in omni regno meo relinquo
 liberae gentis: ut omnes a tributis soluantur etiam pe
 corum suorum. Et omnes dies solempnes et sabbatum et
 neomenie. et dies decreti. et tres dies ante diem so
 lempnem. et tres dies post diem solempnem: sint omnes
 immunitatis et remissionis omnibus iudeis qui sunt in
 regno meo. Et nemo habebit potestatem agere aliquid
 et mouere negotium aduersus aliquem eorum in omni causa.
 Et ut ascribantur ex iudeis in exercitu regis ad tri
 ginta milia virorum: et dabunt illis copie ut oportet
 omnibus exercitibus regis. Et ex ipsis ordinabuntur quatuor
 in ministeriis regis magni: et ex his constituuntur super
 negotia regni. que aguntur ex fide. Et principes sint
 in eis et ambulent in legibus suis: sicut precepit rex
 in terra iuda. Et tres ciuitates que addite sunt iudee
 ex regione samarie cum iudea reputentur: ut sint
 sub uno. et non obediant alie potestati nisi summi sacer
 dotis: ptolomaidam et fines eius quas dedi do
 num factis qui sunt in iherusalem. ad necessarios sumptuum sanctorum.
 Et ego singulis annis dabo quinquaginta milia siclorum
 argenti de rebus regis que me contingunt. Omne quod
 reliquum fuit et quod non reddiderant qui super nego
 cia erant annis prioribus: ex hoc dabunt in opera domus.
 Et super hec quinquaginta milia siclorum argenti que accipiebant
 de sanctorum rebus per singulos annos: et ad hec sacerdotes pri
 neant qui ministerio funguntur. Et quicumque fugerint
 in templum quod est in iherosolymis. et in omnibus finibus eius
 obnoxii regi. in omni negotio dimittatis: et uniuersa
 que sunt eis in regno meo libera habeant. Et edifi
 canda vel restauranda opera sanctorum sumptibus dabuntur de

racone regis: et ad extruendos muros iherlm. et
 adinuendos in arantu supstus dabuntur de ra-
 one regis: et ad construedos muros in iudea. Ut
 autē audiuit ionathas et plē sermones istos nō
 crediderunt eis. nec receperūt eos: qz recordati sūt
 malicie magne quā fecerat in isrl. et tribulane-
 rat eos valde. Et cōplacuit eis in alexandriā: qz
 ipē fuat eis pnceps sermonū pacis: et ipi auxili-
 um ferebant oibz diebz. Et congregauit rex alexan-
 der exercitū magnū: et admouit castra ad deme-
 triū. Et miserūt preliū reges. Et fugit exercitus
 alexandri: et secutus ē eum demetrius: et inambu-
 it super eos. Et inualuit preliū nimis donec occi-
 dit sol. Et cecidit demetrius in illa die. Et misit
 alexander ad ptolomeū regē egipti legatos scdm
 hec verba dicens. Quā regressus sū in regnū meū.
 et sedi in sede pmi meoz. et obtinui pncipatū. et
 contriui demetriū. et possedi regionē nrām. et cō-
 misi cū eo pugnā. et stritus ē ipē et castra eius
 a nobis. et sedem in sede regni eius: nūc statu-
 am ad iuā amicaam. et da michi filiā tuam
 uxorem. et ero gener tuus: et dabo tibi dona et
 dignitatem. Et rēdit ptolomeus rex dicens. Fe-
 ly dies in qua reuisus es ad terrā pmi tuoz: et se-
 disti in sede regni eoz. Et nūc faciam tibi q scrip-
 sisti. Sed occurre ptolomaidā ut videam nos
 iuicem: et spondeā tibi sicut dixisti. Et exiit pro-
 lomeus de egipto ipē et cleopatram filia eius: et
 venit ptolomaidē āno centesio seragesio sdo. Et
 occurrit ei alexander rex: et dedit ei cleopatram
 filiam suā. Et fecit nuptias ei ptolomaidē: sic
 reges in magna glā. Et scripsit rex alexander io-
 nathas. ut veniret obuiā sibi. Et abiit cū glā pro-
 lomaidam: et occurrit ibi duobz regibz. Et dedit
 illis argentū mltū et aurū et dona: et iueit quz
 in cōspectu eoz. Et iuenerūt aduersū eū viri pes-
 tilentes ex isrl viri liqui interpellantes aduersū
 eū: et non intendit ad eos rex. Et iussit spoliari
 ionathan vestimētis suis: et indui ppura eū. Et
 ita fecerūt. Et collocauit eū rex sedere secū: duxitqz
 pncipibz. Erat cū eo in medio ciuitatis: et p̄dica-
 te ut nemo interpellaret aduersū eū. illo negotio: nec
 quisqz ei molestus sit de vlla rācōe. Et factū ē ut vide-
 rūt qui interpellabant glām eius q p̄dicabat. et
 optū eū ppum: fugerūt oēs. Et magnificauit eū
 rex. et scripsit eū inter pmos amicos: et posuit
 eū ducē et pncipē pncipatus. Et reuersus est io-
 nathas in iherlm cū pace et leticia. In āno cētesio
 seragesio quinto: venit demetrius filius demetrii
 a creta in tūā pmi suoz. Et audiuit alexander rex
 et cōtristatus est valde: et reuisus ē antiochiā. Et
 constituit demetrius apolloniū qui p̄erat relesy-
 ue: et congregauit exercitū magnū. et accessit ad

iāmam: et misit ad ionathā sūmū sacerdotē dicens.
 Tu solus resistis nob: ego at fr̄s sū in derisu et in ob-
 probriū: p̄pterea quia tu p̄tate exertes aduersū nos in
 montibz. Nūc ergo si cōfidis in virtutibz tuis descē-
 de ad nos in campū. et sparem illuc iuicem: qz meū
 est virtus belloz. Interroga et discē qz si ego et
 ceteri qui auxilio sūt michi: qui et dicūt. qz nō p̄t
 stare pes v̄ ante faciē nrām: quia bis in fugā con-
 uersi sūt p̄es tui in t̄ra sua. Et nūc quō potēis sus-
 tinere equitatū et exercitū tantū in campo: vbi nō
 est lapis neqz saxū. neqz locus fugiēdi. Ut audiuit
 autē ionathas sermones apolloni: motus ē aīo.
 Et elegit decē milia viroz: et exiit ab iherlm. Et cō-
 currit ei symon fr̄ eius in adiutoriū. Et apphauerūt
 castra in ioppen: et exclusit eū a ciuitate. qz custodi-
 a apolloni ioppe erat. Et oppugnauit eā. Et exer-
 citi qui erant intra ciuitatem: aperuerūt ei. Et ob-
 tinuit ionathas ioppen. Et audiuit apollonius.
 et admouit tria milia equitū et exercitū mltū: et abi-
 it azotū tāqm̄ iter faciens. Et statū exiit in campū eo-
 qz haberet mltitudinē equitū: et consideret in eis.
 Et insecutus est eū ionathas in azotū: et plū cō-
 miserūt. Et reliquit apollonius in castris mille
 equites post eos occulte. Et cognouit ionathas
 qm̄ insidie sūt post se: et arauerunt castra ei a ma-
 ne usqz ad vespam. Plus at̄ stabat sicut p̄cepit
 ionathas: et laborauerūt equi eoz. Et cecit symō
 exercitū suū. et cōmisit contra legionē: eq̄tes em̄ fa-
 tigan erant. Et contriti sūt ab eo: et fugerūt. Et
 qui dissi sūt in campū fugerūt in azotū: et intra-
 uerūt in bethdago pdolū suū. ut se liberarēt. Et suc-
 cendit ionathas azotū. et ciuitates q̄ erant in ar-
 cuitu eius: et accepit spolia eoz: et tēplū dagon
 et eos qui fugerunt in illud succendit igni. Et fuerūt
 qui ceciderūt gladio cū hys qui succensī sūt: fere octo
 milia viroz. Et mouit inde ionathas castra et appli-
 cuit ea ascolona: et exierūt de ciuitate obuiā illi in m̄-
 na gloria. Et reuisus ē ionathas in iherlm cū suis
 habentibz spolia multa. Et factū ē ut audiuit alex-
 ander sermones istos: addidit adhuc glorificare io-
 nathan. Et misit ei fibulā aurā: sicut ē cōsuetudo
 t̄ari cognatis regū. Et dedit ei achawon et omēs fi-
 nes eam possessionē. Capitulum xi.

Et rex egipti congregauit exercitū sicut arenā
 que est arā oram maris et naues mltas:
 et querebat obtinere regnū alexandri dolo et adde-
 illud regno suo. Et exiit in syriā verbis pacificis:
 et apicbant ei ciuitates et occurrebāt ei: qz manda-
 uerat alexander rex exire ei obuiā. eo qz socer suus
 esset. Cū introiret autē ciuitatē ptolomeus: ponebat
 custodias militū in singul' ciuitatibz. Et ut appro-
 piauit azoto. ostenderūt ei tēplū dagon succensū.
 et azotum et cetera ei demolita. et corpora proiecta:

et eorum qui cæsi erant in bello tumultuos quos fecerant secus viam. Et narrauerunt regi quod hec fecerat ionathas: ut inuidiam facerent ei. Et tacuerunt. Et occurrit ionathas regi in ioppè cum gloriâ: et iuicè se salutauerunt: et dormierunt illic. Et abiit ionathas cum rege usque ad fluvium quod vocatur el eutherus: et reversus est iherosolim. Rex autem ptolomeus obtinuit dominium civitatum usque seleuciaam maritimam: et cogitabat in alexandriam consilia mala. Et misit legatos ad demetrium dicens. Dei gratia me nos pacatur: et dabo tibi filiam meam: quam habet alexander: et regnabis in regno patris tui. Veniunt enim me quod dederim illi filiam meam. Quæsiuit enim me occidere. Et vituperavit eum: propterea quod concupierat regnum eius. Et abstulit filiam suam et dedit eam demetrio: et alienavit se ab alexandro: et manifeste factæ sunt iniuriæ eius. Et tenuit ptolomeus ante ioppè: et imposuit duo dyademata capiti suo. egypti et asiæ. Ptolomeus autem rex erat in alia. illis temporibus: quæ rebellabat qui erant in locis istis. Et audiuit alexander: et venit ad eum in bello. Et perdidit ptolomeus rex civitatem. et occurrit ei in manu valida: et fugavit eum. Et fugit alexander in arabiam: ut ibi protegeretur. Rex autem ptolomeus exaltatus est. Et abstulit gaddiel arabs caput alexandri: et misit ptolomeo. Et rex ptolomeus mortuus est in die tertia: et qui erant in munitionibus perierunt ab hijs qui erant intra castra. Et regnavit demetrius anno ceteresimo sexagesimo septimo. In diebus illis congregavit ionathas eos qui erant in iudea: ut expugnarent artem quæ est in iherosolim. Et fecerunt contra eam machinas multas. Et abierunt quidam qui oderant gentem suam usque ad regem: et renuntiaverunt ei quod ionathas obsideret artem. Et ut audiuit nuntius est: et statim venit ptolomaida. Et scripsit ionathe ne obsideret. sed occurreret sibi ad colloquium festinatum. Ut autem audiuit ionathas: iussit obsidere. Et elegit de senioribus israel et de sacerdotibus: et dedit se periculo. Et accepit aurum et argentum et vestem et alia cetera multa: et abiit ad regem ptolomaidam: et invenit gratiam in conspectu eius. Et interpellabant aduersus eum quidam iuqui ex gente sua. Et fecit ei rex sicut fecerant ei qui ante eum fuerant: et exaltavit eum ante conspectum omnium armorum eius. Et statuit ei principatum sacerdotum. et quicquid alia habuit prius patris sui: et fecit eum principem armorum. Et postulavit ionathas a rege. ut immunitatem faceret iudeam id est tres toparthias et samariam: et permisit ei talenta trecenta. Et consensit rex: et scripsit ionathe epistolas de omnibus hijs. hunc modum continentis. Rex demetrius ionathe scripsit salutem. et genti iudeorum. Exemplum epistolæ quæ scripsit iustheni parenti nostro de vobis: misimus ad

vos ut sciretis. Rex demetrius iustheni parenti salutem. Genti iudeorum amicis meis et conservandibus que iusta sunt apud nos: deaximus benefactis propter benignitatem vestram quam erga nos habent. Statimus ergo illis omnes fines iudee. et tres civitates. iherosolimam et trachem quæ addite sunt iudee ex samaria. et omnes confines earum. sequestra omnibus sacrificiis in iherosolimis: pro hijs que rex ab eis accipiebat per singulos annos. et per fructibus terre et pomorum. Et alia que ad nos pertinebant. decimam et tributorum: ex hoc tempore remittimus eis. Et areas salmarum et conas que nobis deferrebat: omnia ipsi concedimus. Et nichil horum irritum erit ex hoc et in omni tempore. Nunc ergo cuncte facite horum exemplum: et detur ionathe. et ponatur in monte sancto in loco celebri. Et vidit demetrius rex quod siluit terra in conspectu suo. et nichil ei resistit. dimisit totam civitatem suam. unumquemque in locum suum: excepto peregrino exatu quem traxit ab insulis gentium. Et iumenta erant ei omnes exercitus patris eius. Triphon autem erat quidam partium alexandri prius. Et vidit quoniam omnes exercitus murmurant contra demetrium: et iit ad emacuel arabum qui nutrebat antiochum filium alexandri. et assidebat ei: ut traderet eum ipsi ut regnaret loco patris sui. Et enuntiavit ei quoniam fecerat demetrius: et iniurias exercituum eius adversus illum. Et mansit illic diebus multis. Et misit ionathas ad demetrium regem. ut eiceret eos qui in arce erant in iherosolim. et qui in presidio erant: quæ impugnabant israhel. Et misit demetrius ad ionathan dicens. Non hec tantum faciam tibi et genti tue: sed gloria illustrabo te et gentem tuam cum fuerit oportunum. Nunc ergo recte feceris si miseris viros in auxilium: quæ discessit omnis exercitus meus. Et misit ei ionathas tria milia virorum foras antiochiam. Et venerunt ad regem: et delatus est rex in adventu eorum. Et conveniunt qui erant de civitate centum viginti milia virorum: et volebant interficere regem. Et fugit rex in aulam. Et occupaverunt qui erant de civitate itinera civitatis: et ceperunt pugnare. Et vocavit iudeos in auxilium: et venerunt omnes filii ad eum. Et dispersi sunt omnes per civitatem: et occiderunt in die illa centum milia hominum. Et succederunt civitatem: et ceperunt spolia multa in die illa: et liberauerunt regem. Et viderunt qui erant de civitate quod obtinuerunt iudei civitatem sicut volebant: et confirmati sunt mente sua: et clamaverunt ad regem cum precibus dicens. Da nobis dexteras: et cessent iudei oppugnantes nos et civitatem. Et proiecerunt arma: et fecerunt pacem. Et glorificati sunt iudei in conspectu regis. et in conspectu omnium qui erant in regno eius: et nominati sunt in regno. Et regressi sunt in iherosolim.

habentes spolia multa. Et sedit demetrius rex i sede regni sui: et siluit terra in conspectu eius. Et metatus est omnia quecumque dixit: et alienavit se ab ionatha. et non retribuit ei secundum beneficia que sibi tribuerat: et verabatur ei valde. Post hec autem reversus est triphon et antiochus cum eo puer adolescens: et regnavit: et imposuit dyadema. Et congregati sunt ad eum omnes exercitus quos discesserat demetrius. et pugnaverunt contra eum: et fugit et terga vertit. Et accepit triphon bestias: et obtinuit antiochia. Et scripsit antiochus adolescentens ionathe dicens. Constituo tibi sacerdotium: et constituo te super quatuor civitates: ut sis de amicis regis. Et misit illi vasa aurea et misterium: et dedit ei potestatem bibendi in auro et esse in purpura. et habere fibulam auream. Et symonem fratrem eius constituit ducem a terminibus tyri usque ad fines egypti. Et erit ionathas: et pambulabat trans flumen civitates. Et congregatus est ad eum omnis exercitus sine in auxilium. Et venit ascalonem: et occurrerunt ei de civitatibus honorifice. Et abiit inde gazam. Et concluserunt se qui erant gaze: et obsedit eam. Et succendit qui in circuitu erant civitates: et perdidit eas. Et rogaverunt gazenses ionathan: et dedit illi terram. Et accepit filios eorum obsides: et misit illos in iherusalem. Et pambulavit regionem usque ad damascum. Et audiit ionathas quod pervertati sunt principes demetrii in caedes que est in galilea cum exercitu multo. volentes eum removere a negotio regni: et occurrerunt illis. Fratrem autem suum symonem reliquit in castris purpuratum. Et applicavit symon ad bethsuan. et expugnabat eam diebus multis. et conclusit eos. Et postulaverunt ab eo dextris accipere: et dedit illis: et creavit eos inde. Et cepit civitatem: et posuit in ea presidium. Et ionathas et castra eius applicaverunt ad aquam genesar: et ante lucem vigilaverunt in castris ascor. Et ecce castris alienigenarum creverunt in campo: et tendebat eis insidias in montibus. Ipse autem occurrit eis ad usum. Insidie vero exurrexerunt de locis suis: et commiserunt pluvium. Et fugerunt qui erant ex parte ionathe omnes: et nemo relictus est ex eis nisi mathathias filius absolomi: et iudas filius calsi princeps militiae exercitus. Et sedit ionathas vestimenta sua: et posuit terram in capite suo et oravit. Et reversus est ad eos in pluvium: et commisit illos: et pugnaverunt. Et viderunt qui fugiebant partis illius. et reversi sunt ad eum: et miserequebantur cum eo usque caedes ad castra sua: et pervenerunt illuc usque. Et ceciderunt de alienigenis in die illa circa milia virorum: et reversus est ionathas in iherusalem. Et vidit ionathas quod respiciam uniuersas. **R**egit viros et misit eos romam. statueret et

renouare cum eis amicitiam. Et ad spartas et ad alia loca misit epistolas secundum eandem formam. Et abierunt romam. et intraverunt in curiam: et dixerunt. Ionathas sumus sacerdos. et gens iudeorum miserunt nos: ut renouetis amicitiam et societatem secundum primum. Et dederunt illi epistolas ad ipsos per loca: ut deducerent eos in terram iuda cum pace. Et hoc exemplum epistolarum quas scripsit ionathas spartatis. Ionathas sumus sacerdos et seniores gentis et sacerdotes et reliqui populi iudeorum: spartatis fratribus salutem. In partem nisse erant epistola ad oniam summum sacerdotem a dario qui regnabat apud vos: quam estis factus noster. sicut rescriptum continet quod subiectum est. Et suscepit onias virum qui fuerat missus cum honore: et accepit epistolas in quibus significabatur de societate et amicitia. Nos cum nullo horum indigemus habentes solacio scilicet libros qui sunt in manibus vestris. maluimus mittere ad vos renouare fraternitatem et amicitiam: ne forte alieni efficiamur a vobis. Multa enim tempora transierunt: ex quo misistis ad nos. Nos ergo in omni tempore sine intermissione in diebus sollempnibus. et ceteris quibus oportet memores sumus vestri in sacrificiis que offerimus et obseruationibus: sicut fas est et decet meminisse vestrum. Retinam itaque de gloria vestra. Nos autem curam dederunt multe tribulationes et multa prelia: et impugnaverunt nos reges qui in circuitu sunt nostris. Nolumus ergo vobis molesti esse: neque ceteris sociis et amicis vestris in plurius. Habuimus enim de celo auxilium et libertatem sumus: et humiliati sunt inimici nostri. Eligimus itaque nomen antiochi. et antipatrum iasonis filium: et misimus ad romanos renouare cum eis amicitiam et societatem primum. Mandamus itaque eis ut veniant etiam ad vos et saluent vos: et reddant vobis epistolas nostras de inuocatione firmitatis nostre. Et nunc benefacite: respondentes nobis ad hec. Et hoc rescriptum epistolarum: quod miserunt onias rex spartatarum. Onias ionathe sacerdoti magno salutem. Inuentum est in scriptura de spartatis et iudeis quam sunt facti: et quod sunt de genere abraham. Et nunc ex quo hec cognouimus: benefacite scribentes nobis de pace vestra. Sed et nos rescripsimus vobis. Decora nostra et possessiones nostre vestre sunt: et vestre nostre. Mandamus itaque hec nunciari vobis. Et audiuit ionathas quam regressi sunt principes demetrii cum exercitu multo super quam prius. pugnare ad usum eum: et erit ab iherusalem et occurrit eis in amathite regione. Non enim dederat eis spatium. ut ingrederentur regionem eius. Et misit speculatores in castra eorum: et reversi nuntiaverunt. quia constituit super nix illis nocte. Cum occidisset sol autem: precepit ionathas suis vigilare. et esse in armis. paratos ad pugnam tota nocte: et posuit custodes per circuitum castrorum. Et audierunt aduersarii quia

patus est ionathas cum suis in bello: et timuerunt et formidauerunt corde suo: et accenderunt fortis in castris suis. Ionathas autem et qui cum eo erant non cognouerunt usque mane. Videbant enim luminaria ardena. Et secutus est ionathas: et non reprehendit eos. Traxerunt enim flumen eleutherum. Et duxit ionathas ad arabas qui vocantur zabatei et percussit eos: et accepit spolia eorum. Et iunxit et venit damasum: et pambulauit omnem regionem illam. Symon autem exiit et venit usque ascalona. et ad prima presidia: et declinauit in ioppen. et occupauit eam. Audiuit enim quod uellet presidium tradere patribus demetrii: et posuit ibi custodes ut custodirent eam. Et reuersus est ionathas et conuocauit seniores populi: et cogitauit cum eis edificare presidia in iudea. et edificare muros in iherusalem. et exaltare altitudinem magnam inter medium aras et ciuitatis: ut separet eam a ciuitate. ut esset ipsa singulariter et neque emat neque vendant. Et conueniunt ut edificarent ciuitatem. Et ceaserunt muri qui erant super torrentem ab ortu solis: et reparauit eum qui uocatur apheteca. Et symon edificauit ad iada in sephela et muniuit eam: et imposuit portas et seras. Et cum cogitasset triphon regnare asie. et assumere dyadema. et extendere manum in antiochum regem. timens ne forte non permitteret eum ionathas sed pugnaret aduersus eum: querebat comprehendere eum et occidere. Et exurgens abiit in bethasan. Et exiit ionathas obviam cum quadraginta milibus uirorum electorum in prelium: et uenit bethasan. Et uidit triphon quod uenit ionathas cum exercitu multo ut extendaret in eum manus: et timuit. Recepit eum cum honore: et commendauit eum omnibus amicis suis: et dedit ei munera. Et precepit exercitibus suis: ut obedirent ei sicut sibi. Et dixit ionathe. Ut quid uerostu uimus populum? cum bellum nobis non sit? Et nunc remitte eos in domos suas. Elige autem tibi uiros paucos qui tecum sint. et ueni mecum ptolemaidam: et tradam illam tibi. et reliqua presidia. et exercitum. et uniuersos propositos negotii: et comissa abibo. Protra eum ueni. Et credidit ei. et fecit sicut dixit: et dimisit exercitum. et abiit in terram iuda. Retinuit autem secum circa milia uirorum. Et quibus remisit in galileam. duo milia: mille autem cum eo uenerunt. Ut intrauit autem ionathas ptolemaidam. clauserunt portas ptolemaenses. et apprehenderunt eum: et omnes qui cum eo intrauerant gladio interfecerunt. Et misit triphon exercitum et equites in galileam et in campum magnum: ut prederent omnes foedos ionathe. At illi cum cognouissent quod apprehensus est et perierat et omnes qui cum eo erant: hortati sunt semetipsos. et exierunt parati in prelium. Et uidentes hi qui insecuti fuerant. quod pro omnia res est illis: reuersi sunt. Illi autem uenerunt cum pace in terram iuda: et planxerunt ionathan et eos qui cum eo fuerunt valde.

Et luxit israhel luctu magno. Et quesierunt omnes gentes que erant in circuitu eorum contere eos. Dixerunt enim. Non habet principem et adiuuantem. Nunc ergo expugnemus illos: et tollamus de hominibus memoriam eorum. **XIIII.** Et audiuit symon quod congregauit triphon exercitum copiosum. ut ueniret in terram iuda. et attenderet eam: uidens quod in tremore populi est et timore. ascendit iherusalem. et congregauit populum: et adhortans dixit. Vos scitis quanta ego et fratres mei et domus patris mei fecimus per legibus et per sanctis preceptis: et angustias quales uidimus. Horum gratia perierunt fratres mei omnes propter israhel: et relictus sum ego solus. Et nunc non michi contingat propter auiam meam. in omni tempore tribulationis. Non enim melior sum fratribus meis. Uindicabo itaque gentem meam: et sanctos. natosque uiros et uiros: quia congregati sunt uniuerse gentes contere nos in iudicio gratia. Et accensus est spiritus populi simul ut audiuit sermones istos: et responderunt uoce magna dicentes. Tu es durus in loco iude et ionathe fratris tui. Pugna prelium in iherusalem: et omnia quecumque dixeris nobis faciemus. Et congregans omnes uiros bellatores accelerauit omnes muros in iherusalem consummare: et muniuit eam in gyro. Et misit ionathan filium absolomi. et cum eo exercitum nouum in ioppen: et electis hijs qui erant in ea mansit illic ipse. Et mouit triphon ab ptolemaidam cum exercitu multo. ut ueniret in terram iuda: et ionathas cum eo in custodia. Symon autem applicauit in addus contra faciem capiti. Et ut cognouit triphon quod surrexit symon in loco ionathe fratris sui. et quod commissurum erat cum eo prelium: misit ad eum legatos dicens. Per argento quod debebat frater tuus ionathas in ratione regis: detinui eum. Et nunc mitte argenti talenta centum. et duos filios eius obsides. ut non dimissus fugiat a nobis: et remittemus eum. Et cognouit symon quod cum dolo loqueret seruum: iussit tamen dari argentum et pueros: ne iniuria magna sumeret ad israhel populum dicentem. Quia non misit argentum et pueros: propterea perierat. Et metuentus est: et non dimisit ionathan. Et post hec uenit triphon in terram iuda: et contere eam: et genuerunt per uiam que ducit ad eum. Et symon et castus eius ambulabant in omnem locum quocumque ibant. Qui autem in arte erant miserunt ad triphonem legatos: ut festinaret uenire per desertum. et mitteret illis alimonas. Et pauit triphon omnem equitatum: ut ueniret illa nocte. Erat enim iherusalem valde militata: et non uenit in galadithum. Et cum appropinquaret baschama: occidit ionathan et filios eius illic. Et iunxit triphon: et abiit in terram suam. Et misit symon et accepit ossa ionathe fratris sui: et sepeliuit ea

lauisset: posuerunt eam in cenaculo. Cui autem per eum
 hoda ab ioppe discipuli audientes quod petrus esset in
 miserunt duos viros ad eum rogantes. ne pig-
 ris venire ad nos. Erurgens autem petrus venit ad il-
 los. Et cum aduenerit: dixerunt illi in cenaculo
 ceciderat illi oves vidue filios et ostendentes tum-
 cas et vestes quas favebat illi torrens. Ceteris autem omnibus
 foras petrus ponens genua oravit: et iussu ad
 corpus dicit. Tabiam surge. At illa aperit oculos:
 et viso petro resedit. Quasi autem illi manus e-
 rit ea. Et cum uocasset seruos et uiduas: assignauit
 eis uinam. Notum autem factum est per uniuersam ioppe et ex-
 dit multum in domino. factum est autem ut dies multos mora-
Uerit in ioppe apud symonem quendam coziarium. **x.**
 Erat autem quidam erat in cesarea nomine cornelius
 centurio cohortis que dicitur preloca preloca quos et timet
 deum cui omni domo sue elemosinas multas faciebat plebi:
 et deprecans deum sepe. Vidit in visu manifeste quod nona
 hora diei angelum dei introire ad se et dixerunt
 sibi. Cornelie. At ille intuebatur eum: timore correptus
 dicit. Quis es domine? Dicit autem illi. Ores tue et
 elemosine tue ascendunt in memoriam in conspectu dei. Et
 nunc mitte uiros in ioppe: et accersis symonem quendam
 qui cognoscit petrum. Hic hospitat apud symonem quendam
 coziarium: cuius est domus in mare. Hic dicit et quid te
 oportet facere? Et cum discessisset angelus qui loquebatur
 illi: uenit duos domesticos suos et militem me-
 mentem dominum ex hiis qui illi parebant. Quibus cum nar-
 rasset omnia: misit illos in ioppe. Postquam autem die iter fa-
 ciens illi et appropinquatibus: cecidit in mare. Et cum sursum uolu-
 it gustare. Vantibus autem illis: dicit super eum metis ex-
 celsa: et uidit celum apertum. et portas uas quoddam uelut
 licheni magni quatuor licheni similitudinem de celo in terra:
 in quo erat omnia quodummodi et serpentina rix et uola-
 tilia celi. Et factum est uox ad eum. Surge petre: occide et
 manduca. At autem petrus. Absit dominice quod manducaui
 oves domine et oves immunda. Et uox iterum facta ad eum. Et
 de purificauit: tu immune ne dixeris. Hoc autem factum est
 per terram. Et factum est receptum in uas in celum. Et dum in se-
 suarum petrus quod nona esset uisio quam uidisset: ecce uiri
 qui missi erant a cornelio querentes domum symo-
 nis astiterunt ad ianua. Et cum uocasset: interroga-
 bat si symonem qui cognoscit petrum: illic habet hospitiu.
 Petrus autem cognoscens de uisione: dicit spiritus eius. Ecce uiri
 tres querunt te. Surge itaque et dande et uade ad eis non
 dubitans: ego misi illos. Descendens autem petrus ad ui-
 ros dicit. Ecce ego sum quem queritis. Quo causa est
 propter quam uenistis? et dixerunt. Cornelius centurio uir
 iustus et timens deum et deprecans hunc ab uniuersa gente
 iudeorum: cuius accepit ab angelo seruos accersiri te in do-
 mum suam et audire uerba a dote. Introduces igitur eos:
 recepit hospicio. Sequenti autem die surgens profectus

est cum eis: et quidam ex filiis ab ioppe comitati sunt eum.
 Altera autem die introiit cesarea. Cornelius uero ex-
 tabat illos: uocatis cognatis suis et amicis aliis
 Et factum est cum discessisset petrus: uenit ei cornelius et pades
 cum petro eius adorauit. Petrus uero eleuauit eum dicens. S-
 urge: et ego ipse habui. Et loquens cum illo intuebat et iuenit
 multos qui uenerunt. Dixerunt ad illos. Vos satis quomodo ab-
 horidum sit uisio uisus: uisus autem accede ad alienige-
 nam. sed mihi non dicit de nemine semper a timore dicit
 horum: propter quod sine dubitatione ueni accersiri. Inuo-
 go ergo te: quod cum accersisti me. Et cornelius ait. A-
 mendum quomodo die usque ad hanc horam oras: et hora nona
 in domo mea: ecce uir stetit in celis: et uenit in uespe cecidit
 et ait. Cornelie: gaudentia est oratio tua: et elemosine tue co-
 memorate sunt in conspectu dei. Quare ergo in ioppe: et accersisti
 symonem qui cognoscit petrum. Hic hospitat in domo sy-
 monis coziarii uiri iusti. Accersisti igitur nisi ad te et
 tu bene fecisti uenendo. Hic ergo ceteros nos in conspectu tuo
 assumptum. Dicit omnia quecumque precepta sunt a domino. A-
 petrus autem petrus os suum dicit. In ueritate spiritus: quia non est
 propter accipere. Et dicit in omni gente qui timet eum et ope-
 rantur iustitiam. Et accepit eum. Verbum factum est in
 filiis israel: annuntians pacem per ihesum christum. Hic omni-
 bus. Vos satis quod factum est illud: et uniuersa uisita: inopi-
 ens enim a galilea per baptismum quod predicauit iohannes ihesum a nazareth:
 quod uenit eum de spiritu sancto et ueritate. Quis si uisus in fa-
 ciendo et sanando opprissos ocula dyaboli: quomodo deus erit
 cum illo. Et nos testes sumus omnium que fecit in regione
 iudeorum et iherosolymis: occiderunt suspectos in ligno.
 Hic deus suscitauit eum die et dedit eum manifestum si non
 omni populo: sed testibus preordinatis a deo: nobis que manducaui
 in: et bibimus cum illo postquam resurrexit a mortuis. Et
 precepit nobis predicare populo et testificari: quod ipse est quod ostendit
 tuus est a deo inter uiuorum et mortuorum. In uocatis ipse tes-
 timonium phibet: remissionem peccatorum accipere per nomen eius
 oves qui credunt in eum. Adhuc loquens petrus uerba hanc dicit
 spiritus sanctus super oves que audiebant uerbum. Et obstupuerunt et cum a-
 sione fideles que uenerunt ad petrum: quod et in nationes gratia spiritus
 sancti effusa est. Audiebant enim illos loquentes liguis et mag-
 nificantes deum. Tunc respondit petrus. Numquid a quo. Oves phi-
 be preceptum: ut non baptizentur hi qui spiritum sanctum acceperunt
 sicut et nos. Iussit eos in nomine ihesu christi baptizari. Et
 rogauerunt eum: ut maneret apud eos aliquot diebus. **x.**

Audierunt autem apostoli et fratres que erant in iudea: quomodo et ge-
 tes receperunt uerbum dei. Cum ascendisset autem petrus
 iherosolimam: disceptabant aduersus illum
 qui erant ex circumcissione dicentes. Quare
 intrasti ad uiros preputios habentes: et manducaisti: cum illis
 Inapies autem petrus respondebat illi ordinem dicens. Ego cum
 in ciuitate ioppe oras: et uidi in excessu mentis uisionem: ex-
 celsas uas quodam uelut licheni magni quatuor uicibus si-
 militudinem de celo: et uenit usque ad me. In quo intuebat
 habere et uidi quodummodi rix et bestias et reptilia et uo-

latria celi. Audiu at voce dicente mi. Ege petre: occi
 de et madauca. Dixi at. Neq; dñe: q; coe a' imūdu
 nūq; irouit i os meū. Rndit at uox scō de celo. Que
 de9 mūdauit: ne tu coe dixeris. hoc at fm̄ ē p ter:
 et recepta sūt oīa rursū in celum. Et ecce p̄festi tres
 vi asterūt in domo in qua eḡ eū: missi a cesarea ad
 me. Dixit at spūs n̄r ut uē ai ill' n̄ hesitās. Venerūt
 at meū et sex frēs ista: et ingressi sum9 in domū vni.
 Narrauit at nob quō vidiss; angelū in domo sua
 stātem: et dicēte sibi. Mitte i ioppē et accersi simonē
 qui p̄gnōiāt petrus: qui loq̄tur tibi v̄ba in quibus
 salu9 eris tu et vniūsa dom9 tua. Cū at cepissē loq̄:
 tendit spūs scō sup eos sicut et i nos i iūo. Recordā
 tus sū at vbi dñs sic dicebat. Iohēs qd baptizauit a
 qua: vos at baptizabimī spū scō. Si ḡ eandē grām
 dedit ill' dñs sicut et nob qui credidim9 in dominū ih̄m
 xp̄m: ego qd ex a' qui possi phibe' deum? hys audias
 taauerūt: et glificauerūt deū dicētes. Ego et genibz
 p̄itētiā de9 ad vitā dedit. Et illi quidem qui dissi e
 rant a tribulatione q̄ frā fuerat s̄b stephō pambulaue
 rit vsq; ad fenicē et apriū et antiochiā: nenuū loque
 res ubi nisi solus iudeis. Erāt at quidā ex eis vni cypr̄
 et cirenei. Et ai introissē antiochiā: loq̄bāt ad gre
 cos. Anūciātes dñm ih̄m. Et erāt man9 dñi ai eis: mī
 cus q; nūc ardentū dūss; e ad dñm. Puenit at s̄mo ad au
 res ecclē q̄ erāt iherosolis s̄ istis: et miserūt barnabam
 vsq; ad antiochiā. Et ai pueniss; et vidiss; dei grāz ga
 uis9 ē. et hortabat' os p̄posito cordis pmanē i dñs: qā
 vir bon9 et plens spū scō et fide. Et appoita ē turba
 mltā dñs. Pfect9 ē at turfū: ut q̄ret saulū. Quē ai ue
 miss; p̄duxit ad antiochiā: et anū totū dūssat s̄ in ecclā. Et
 docuerūt turbā mltā ita ut p̄gnōiāret' p̄mū antiochie
 discipulū x̄m. In hys at diebz supuenerūt ab iherosolis
 p̄phē antiochiā. Et surgēs vn9 ex eis noīe agab9 significāb̄
 p̄ sp̄m famē magnā futurā i vniūso orbe terrarū q̄ frā ē
 sub claudio cesare. Discipuli at p̄t q̄s hēbat p̄posuerūt
 i ministriū mittē h̄mātibz i iudea frībz. Et ex fecerūt: mitte
 tes ad seniores p man9 barnabe et saulū. **XV**

Eodē at tpe misit herodes rex man9 ut affligerēt q̄sā
 de ecclā. Cecidit at iacobū frēm iohis gladio. Vi
 des at q; placēt iudeis: apposuit apphēdē et petriū. Erāt
 aut dies azimoz. Quē ai apphēdiss; misit in carcerē:
 tradēs q; quatuor q̄ternionibz militū ad custodiendum:
 uolēs post pascha p̄ducē eū pplō. Et petri9 quidē serua
 bat' in carce. Erō at fiebat sine it̄missione ab ecclā ad
 deū p eo. Cū at p̄ductur' eēt eū herodes: i ipā nocte eāt
 petri9 dormiens int' duos milites vnit9 cathēis duabz:
 et custodes ante hostiū custodiebat' carcerē. Et ecce āge
 lus dñi astat: et lumē refulsit in h̄taciō. P̄ussioq; late
 petri: exortauit eū dicens. Ege velociter. Et animo accē
 derūt cathene de maibz eius. Dixit at angel9 ad eū. P
 ange: et calaa te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi.
 Curāda tibi vestimētū tuū: et seq̄re me. Et erēs seq̄ba

eū: et nesciebat q; verū ē quod fiebat p angelū. Et
 timabat at se iussū vidē. Inseuites at p̄mā et scām
 custodia venerūt ad portā fixā q̄ duat ad citatem:
 q̄ vltio apta ē eis. Et exētes p̄cesserūt vicū vni:
 et p̄tinuo discessit angel9 ab eo. Et petri9 ad se h̄is9
 dixit. Nūc scio v̄e q; misit dñs āgelū suū: et eipuit
 me de manu herodis. et de oī expectatoē pleb' iudeoz
 Considerās: q; v̄it i domū maie m̄ris iohis q̄ p̄gnōiāt'
 E marcy: vbi erāt mltā p̄gregati et orātes. Pulsate
 aut eo ostiū ianue p̄cessit puella ad vidēdū noīe
 vocē. Et ut p̄gnōiūt vocē petri p̄ gaudio nō ape
 ruit ianūā: s; intro c̄res nūciāuit petri9 stāc̄m
 ianūā. At illi dixerūt ad eā. Insanis. Illa at affima
 bat' sic se h̄c. Illi at dicebat'. Angel9 eū ē. Pe
 trus at p̄seuerabat' pulsās. Cū at apuiss; ostiū
 viderūt eū: obstupuerūt. Annūciēs at eis manū ut
 tacent: narrauit quō eduxiss; eū dñs de carce. Dix
 itq; nūciāte iacobo et frībz h̄s. Et egress9 abiit
 in aliū locū. Frā at die erat nō pua t̄bano mē militē:
 quidnā de petro fr̄m eēt. Herodes at ai iquisissēt
 eū et nō iueiss;: iquisitōe frā de custodibz iussit eos du
 a. Descendēs q; a iudea i cesarea: ibi p̄moāt9 ē. Erāt
 aut vato tyrys et sydonijs. At illi vnānimes vene
 rūt ad eū: et p̄suaso blasto qui erat s̄ cubituli i gō
 postulabat' pacē: eo qd alēnt' regnōes eoz ab i'. Sta
 timo at die herodes vestit9 veste regnā sedit p t̄buna
 lret p̄onabat' ad eos. P̄ls at acclamabat' dei vo
 ces et nō h̄ois. Cōfesti at p̄ussit eū angel9 dñi: eo
 q; nō dediss; hōrē deo: et osupt9 a v̄mibz exp̄muit.
 Verbū at dñi cresebat' et multiplicabat'. Barnaba9
 at saul9: v̄si sūt ab iherosolis expleto m̄sticio: af
 sup̄to iohē q̄ cogno. m̄cāt9 est marcy. **XV. cap**
Erat at i ecclā q̄rat antiochie p̄phē et doctoz: i
 q̄bz barnaba9 et s̄mo q̄ vocabat' niger: et luc
 cyrenesis et manāen q̄ erat herodis t̄rche collactane9.
 et saul9. N̄strantibz at ill' dñs et ieiunātibz: dix
 spūs scō. Seḡrate in b̄r̄sā et saulū: in op' ad qd
 assupsi eos. Tūc ieiunātes et orātes iponētes q; eis
 man9: dimiserūt illos. Et ipi quidē missi ab spū scō
 abierūt seleuciā: et inde nauigauerunt cyprum.
 Et ai venissēt salamina: p̄dicabat' v̄bū dei i synago
 gis iudeoz. Habebat at et iohēm i m̄sticio. Et ai pā
 bulassēt vniūsa insulā vsq; ad paphum. iuenerūt
 quēdā virū magnū pseudo p̄pham iudeū cui nomē
 erat bariesu: q̄ erāt ai p̄osile sermo paulo vno p
 dente. Hic accersit' barnaba et paulo: desidebant
 audire verbū dei. Resistebat at ill' elymas mag9
 sic enī it̄p̄p̄tā nomē ei9 q̄rēs autē p̄phē a fide.
 Saul9 at qui et paul9 iplet9 spū scō: int̄rēs in
 eū dixit. O plene oī dolo et oī fallacia. fili diabo
 li: imite oīs iusticiē: nō desinis s̄buertē vias dñi ter
 tas. Et nūc ecce man9 dñi sup te: et eris ceco nō vidēs
 solē vsq; ad tēp9. Et p̄festi tendit in eū caligo et

uniuerso populo: accipiens sanguinem vitulorum et hircorum
 cum aqua et lana coctinea et yfopo. ipsum quoque li-
 brum et oem populum aspexit dicens. **Hic sanguis no-**
uui testamenti: quod mandauit ad uos deus. Etiam taberna-
 culum et omnia uasa mysterij sanguine filij aspsit. Et omnia
 pene in sanguine secundum legem mundantur: et sine sanguinis
 effusione non fit remissio. **Nunc** ergo exempla
 quidem celestium huius mundantur: ipsa autem celestia melio-
 ribus hostijs quam istis. **Non** enim in manus sanctis ihesus
 introiuit exemplaria ueterum sed in ipsum celum: ut ap-
 pareat nunc uultui dei pro nobis. **Neque** ut sepe offerret
 semetipsum: quemadmodum pontifex intrat in sancta pro sin-
 gulos annos in sanguine alieno. **Alioquin** oportebat eum
 frequenter pati ab origine mundi. **Nunc** autem semel in con-
 sumatione seculorum ad desitutum pacis pro hostia suam
 apparuit. **Et** quemadmodum statutum est hominibus secundum moysen
 post hanc autem iudicia: sic et christus semel oblatum ad
 multorum exhaurienda peccata. sed in peccato appetit christus
 tantum se in salutem. **Decimum capitulum.**
Ambra enim huius legis bonorum futurorum non ipsam
 imaginem rerum pro singulos annos huiusmodi ipse
 hostijs quos offerunt in desinenter. nunquam potest accedere
 profecto facere. **Alioquin** cessasset offerri: ideo quod nullam
 habent ultra conscientiam peccati cultores semel mundantur.
Sed in ipse commemoratio peccatorum pro singulos annos fit.
Impossibile est sanguine taurorum et hircorum auferri
 peccata. **Ideo** ingrediens mundum dicit. **Hostia** et ob-
 latione noluit: corpus autem aptasti mihi. **Holocausta**
 stomata et pro peccato non est placuerunt. **Tunc** dixit: ecce ue-
 mo. **In** capite libri scriptum est de me: ut faciam deum uolun-
 tate tua. **Superius** dicitur quod hostias et oblatores
 et holocausta et pro peccato noluit. **nunc** placuit sibi
 tibi quod secundum legem offerunt. **tunc** dixit: ecce uenio ut fa-
 ciam deum uoluntate tua: auferet peccatum ut sequens sta-
 tuat. **In** quod uoluntate sacrificium sum pro oblatore: cor-
 poris christi ihesu semel. **Et** omnia quidem factos pro peccato est
 cotidie ministrans: et easdem sepe offerens hostias quod mi-
 ni quod pro peccato auferit peccata. **Hic** autem unum pro peccatis offerens hos-
 tiam in septentrionem sedet in dextera dei: de cetero peccatis
 donec ponat iumenta eius scabellum pedum eius. **Unum**
 enim oblatore consummavit in septentrionem sacrificios. **Co-**
testatur autem nos et spiritus sanctus. **Postquam** enim dixit. **hunc** autem tes-
 tamentum quod testabor ad illos peccatores illos dicit dominus
 dando leges meas in cordibus eorum: et in mentibus eorum
 scribam eas: et peccatorum et iniquitatum eorum iam non reuer-
 tabor amplius. **Ubi** autem horum remissio: iam non obla-
 pro peccato. **hinc** itaque firmam fiduciam in introitu spiritus
 sanguinis christi: qui uicauit nobis uiam nouam et uiuentem
 per uelamen et carne sua. et sacerdote magni secreti domus
 dei: accedam ad eum cum uero corde in plenitudine
 fidei. aspsit corda a conscientia mala. et abluit corpus
 aqua mundantem: et in spei nostre confessione declarabile.
fidelis enim est qui remissit. **Et** confidemus in uicem

in puocatione caritatis et bonorum operum. non deserentes col-
 lectionem nostram sicut est consuetudo quibusdam: sed consolantes.
 et tanto magis quanto uideatis appropinquare die. **Voluntarie**
 enim peccatis nobis pro accepta conscientia uitam: iam non reli-
 quie pro peccatis hostia. **Terribilis** autem quedam expectatio
 iudicij: et ignis emulatio quod desumpta est aduersarios. **Irri-**
tum quod faciens legem moysi: sine ulla misericordia. duobus
 uel tribus testibus morietur. **Quomodo** magis putatis detiora me-
 ri supplicia quod filium dei uoluerit: et sanguine testamenti pol-
 lutum dixerit. in quo sacrificatus est: et spiritu gratie et uelut fe-
 cerit. **Sicut** enim quod dicit. **videtis** uideatis: et ego retribu-
 tua. **Et** iterum. **Quia** iudicabit dominus populum suum. **Horrendum**
 est in manu dei uiuentis. **Rememoramini** autem pris-
 tinos dies: in quibus illuminati magni certamine susti-
 nistis passionum. **Et** in alio quidem opprobriis. et tribu-
 lationibus spectaculum factum in alio autem socij talis: uisita-
 tum est. **nam** et uinctis et passis estis: et in prope bono-
 rum uerborum cum gaudio suscepistis: agnoscetes uos huius
 meliorem et manentem substantiam. **Nolite** itaque amittere spem
 uiam: que magna habet remunerationem. **Patientia** enim
 uobis necessaria est: ut uoluntatem dei facientes reportetis pro-
 missionem. **Adhuc** enim modicum aliquotulit: quod uenturum
 est ueniet: et non tardabit. **Iustus** autem meo ex fide uiuit. **Et**
 si subtraxerit se: non placebit anime mee. **Nos** autem non sumus
 subtractionis filij et conditione: sed fidei in anime acquisitionem.
Est autem fides sperandorum rerum substantia argumentum non. **Et**
appetitum. **In** hac enim testimonium desecuti sunt seneca
fide intelligimus aptam esse sedam uerbo dei: ut ex uisibili-
 bus uisibilia fierent. **fide** plurimam hostiam abel quod cayn
 obtulit deo: pro quod testimonium desecuti sunt esse iustis. **testimonium**
prohibere minibus eius deo: et pro illa defuit ad hoc loquitur. **fide**
enoch translatus est ne uideret mortem: et non uidebat. quod trans-
 lit illum deus. **Ante** translationem enim habuit testimonium
 placuisse deo. **Sine** fide autem impossibile est placere deo. **Crede-**
enim oportet accipere deum ad deum quod est iniquitatis se remunerationem
 fit. **fide** noe uisio accepto de huius que adhuc non uideba-
 tur metues aptauit arcam in salutem sue domus pro quod dicitur
 nauit mundum: et iustis quod pro fide est huius est institutus. **fide** quod
 uos abraham obediuit in locum exire que acceptum erat
 in hereditate: et exiit nesciens quo ueret. **fide** demostrate est
 remissionis temporum in aliena casus hereditate: cum ysaac et ia-
 cob coheredibus remissionis eius. **Exstabat** enim fundamen-
 ta hereditate: cuius artifex et conditor deus. **fide** et ipsa sam-
 stilius uirtute in deceptione seis accepit etiam pro peccato et u-
 tique fidelis credidit esse eum quod promissum pro quod ab uno
 orti sunt: et huius mortuo. **top** sidera celi in multitudinem: sicut
 arena que est ad ora maris innumerabilis. **Iuxta** fide defuit
 se omnia ista non acceptis remissionibus: sed alioque eas as-
 picientes et salutares. et confiteres quod pro peccato et hostias sunt sup-
 trua. **Quem** huius dicitur: significat se peccata inquirere. **Et** si quod
 de illis meisisset de qua exierit: habebat utique tempus
 reuertendi. **Nunc** autem meliorem appetit: et celestem. **Ideo** non desu-
 ditur de eorum. **Paruum** enim illi caritate. **fide** obtulit a

brahā ysaac cū tēp̄taret. et unigenitū offēbat q̄
 suscipat reppromissiones ad quē dān ē. q̄a in ysaac
 uocabit tibi semē arbitris q̄ et a mortuis suscipiē
 potens ē d̄. Vñ cū et i pabolā accepit. fide r de futis
 bndixit ysaac iacob et esau. fide iacob moriens singlōs
 filiorū ioseph bndixit et adorauit fastigiū v̄ge eius
 fide ioseph moriens de p̄fectione filioꝝ isrl memorat⁹
 ē et de ossibz suis mādauit. fide moyses nato oculum
 tus ē mēsbz tubz a pntibz suis. eo qd̄ vidisset degā
 tem infantē et nō timuerit regis edictū. fide moyses
 gr̄dis fatis negauit se eē filiū filie phaomis. magis
 eliges affligi cū p̄lo dei qm̄ t̄pal p̄a h̄re iocūdicatē
 maiores dicas estimās thesauro egyptoꝝ. ipe r̄u
 xpi. Aspiciebat em̄ i remunerationē. fide reliquit egyptū
 cū nō ueritus animositate regis. Inuisibile em̄ t̄p̄
 uidens sustinuit. fide celebrat pascha r̄ sāgnis effu
 sionem nequi uastabat p̄mitā tāgeret eos. fide t̄si
 crūt mare rubz tāq̄ p̄ quidā t̄nā. q̄ expti egypti deu
 zati sūt. fide muri theico corruerūt circuitu diez sep
 tē. fide mab mētrix nō perit cū mardul: ex p̄ies
 ex p̄loatores cū pace. Et quid adhuc dicit: Defraet
 em̄ me tēp̄ enarrantē de gecon. barach s̄aso. iape
 te dauid r̄ samuel et alie p̄his. qui p̄ fide uicerunt
 regna. opati sūt iustia: a de p̄ sūt reppromissiones. Ob
 turauerūt ora leonū. extiterūt ipetū ignis. effuga
 uerūt acie gladij. dualuerūt de ifun. fortes s̄a sūt
 in bello. casti v̄tē extēoz. acceperūt milites de resurra
 mortuos suos. Alij at̄ distēti sūt. nō suscipiētes redēp̄
 tione. Alij uoludibz et uibem expti: insup et uicā
 et carēs. lapidati sūt. secti sūt. r̄ptati sūt: in occasione
 gladij mortui sūt. Curauerūt in melotis in pellibz
 caprimis. egētes. angustati. afflicti. quibz dign⁹ nō
 erat mūd⁹. In solitudibz errātes et in mōtibz r̄ i spe
 lias. et in cauis t̄e. Et h̄y om̄s testimo fidei p̄bat.
 nō accepit reppromissionē deo p̄ nob̄ meli⁹ aliqd̄ p̄uide
 ne. **xxiij** sine nobis d̄summarentur.

Vir meliorē uicāz

T Deoz et nos tantū h̄ntes iposita nūbē testi d̄ponē
 omē pond⁹ r̄ cr̄stans nos pacē p̄ patiaꝝ firmis
 p̄positū nob̄ itamē aspiciētes in auctore fidei r̄ d̄suma
 torem ih̄m q̄ p̄posito sibi gaudio sustinuit auctē d̄fusi
 one d̄ptā atq̄ in dextē sedis dei sedet. Recogitate
 em̄ cū q̄ t̄m sustinuit a p̄dribz adūsibz semetip̄m d̄
 ditionē ut nō frangem̄ aīs ur̄is testiaētes. Nō dū cū
 usq̄ ad sāgnē restat̄is adūsā pacē repugnātes. ob
 liti estis d̄solatois que uob̄ tāq̄ filijs loquit̄ dicit. Fili
 ni noli negligē disciplinā d̄ni: neq̄ sanguis d̄i ab eo
 argueris. Quē ei diligit d̄ns castigat: flagellat at̄
 oem̄ filiū. quē **corripit**. recipit. In disciplinā p̄seuantez
 t̄p̄ filijs uob̄ offert se deus. Quē ei fili⁹ que nō corri
 pit. **xxiij** Et si extra disciplinā estis. tu⁹ p̄tapes fā
 s̄ om̄es r̄ ergo adūci et nō filij estis. Tem̄ p̄ces q̄d̄
 carnis nr̄e habuim⁹ eruditores: r̄ iuebant̄ eos. Nō
 ne mltō magis obtrēp̄adim⁹ p̄ sp̄iū r̄ uicem⁹?

Et illi quidē in tpe paucoꝝ dieꝝ scdm̄ uolūtatem
 suā erudiebāt nos: h̄c at̄ ad id qd̄ **uile** ē i re
 apiendo sāficationē eius. Quis at̄ disciplinā in p̄ntā
 quidē uidet̄ nō eē gaudiū s̄ meroris: postea aut̄
 fructū pacatissimū exatatis p̄ eā reddet iustē. **p**
 ter qd̄ remissas manus et soluta genia eigit r̄ ḡf
 sus rectos facite pedibz ur̄is: ut nō q̄s claudicans
 erret magis aut̄ sanet. **P**acē sequi cū oibz r̄ sa
 moniā sine qua nemo uidebit deū. **d̄tēplātes** ne q̄s
 desit gr̄e dei: ne q̄ radix amaritudis sursum ḡminas
 ipe diat. et p̄ illā iquinēt̄ mltā. **Ne** q̄s fornicator.
 aut̄ p̄phan⁹ ut esau: q̄ p̄tē unā escā uendidit p̄
 mitua sua. **S**atote em̄ qm̄ et p̄ ea cupiēs h̄dita
 re b̄ndicōem reprobāz. **Nō** em̄ inuenit peitēre locū:
 qm̄ q̄ cū lacrimis iqsiss̄ eā. **Nō** em̄ accessistis ad t̄
 tabilē et accessibilē ignē et turbimē et caligimē
 et p̄cellā et tube sonū et uocē uoꝝ qm̄ qui audie
 rūt. **et** exasperauerūt se ne eis fieret uibū. **Nō** em̄
 portabat qd̄ dicebat: et si bestia tetigerit montē
 lapidabit. **Et** ita terribile erat qd̄ uidebatur. **m**
 Moyses dicit. **Er̄ritus** s̄ret tremebūd⁹. **Sz** acce
 sstis ad h̄y mōtē et citatē dei uiuentis. iherlm̄ celestē
 et mltōꝝ milū angeloz frequētiā r̄ eadē
 p̄mitōꝝ qui d̄sc̄pti sūt in cel. et iudicē om̄i deū r̄
 sp̄it̄usoz p̄fōꝝ et testamēti noui media
 toꝝ ih̄m. et sāgnis aspsi onē meli⁹ loquētē
 qm̄ abel. **Uicete** ne recusatis loquētē. **Si** ei illi
 non effugerūt recusātes cū qui sup̄ t̄rā loq̄bat:
 mltō magis nos q̄ de cel loquētē nob̄ auertim⁹.
Quoꝝ uox mouit̄ tūc t̄nā: nūc at̄ reppmittit di
 ces. **Adhuc** semel: ego mouebo nō solū t̄nā. sed
 et **celū**. **Et** at̄ adhuc sel̄ dicit. **dedat** mobili
 ū tr̄slationē tāq̄ fr̄oz ut maneat ea q̄ sunt
 imobilia. **Itaq̄** reppmittit imobile suscipiētes: h̄de
 mus gr̄am p̄ qm̄ seruam⁹ placētes deo cū me
 tu et reuerētia. **Et** em̄ de⁹ nō ignis d̄sumēs est.

Caritas firmitatis maneat i uob̄. **xxij.**
 hospitalitatē nolite obliuisci. **H**ac em̄ pla
 cuerūt quidā: angel hospicio receptis. **M**emē
 tote iudicōꝝ tāq̄ sil̄ uicē et laboratiū t̄p̄ r̄ ip̄i
 i corpe morātes. **H**onorabile d̄m̄biū i oibz:
 et thoz⁹ imaculat⁹. **S**em̄catores em̄ et adalte
 ros iudicabit deus. **S**it mores sine auaritia d̄re
 ti p̄ntibz. **I**p̄e em̄ dicit. **Nō** te deserā neq̄ delinq̄:
 ita ut d̄fident̄ dicam⁹. **D**ns m̄ ad iudicē em̄ nō uideo
 quid faciat m̄ h̄o. **M**emē tote p̄positoz uoꝝ q̄
 uob̄ locuti sūt. uibū dei. **Quoꝝ** itaētes eritū p̄sa
 tionis: imitam̄ fide. **I**h̄s xps̄ h̄c et hodie uicē
 et in s̄dā. **D**oct̄is varijs et pegnis nolite ab
 dua. **O**ptimū ē em̄ gr̄ā stabilire cor nō esis: q̄
 nō p̄fuerūt ambulatibz i eis. **H**abem⁹ em̄ alta
 re: de quo edere nō h̄nt p̄tāre q̄ tab̄nactis deserui
 unt. **Quoꝝ** em̄ aialitū isert̄ sāgnis p̄p̄tō in scā